

ம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

40. அதிசயப் பத்து

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*பண்: நட்ராகம் (பந்துவராளி)

திருச்சிற்றம்பலம்

* என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே - என்னும் தேவாரப் பண்; திருவாசகம் அதிசயப் பத்தைத் தழுவியது.

Devaram

திருவலஞ்சுழி (Sambandar)

என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே யிருங்கடல் வையத்து
முன்ன நீபுரி நல்வினைப் பயனிலை முழுமணித் தரளங்கள்
மன்னு காவிரி சூழ்திரு வலஞ்சுழி வாணனை வாயாரப்
பன்னி யாதரித் தேத்தியும் பாடியும் வழிபடு மதனாலே.

கறைகொள் கண்டத்தர் காய்கதிர் நிறத்தினர் அறத்திற முனிவர்க்கன்
றிறைவ ராலிலை நீழலி லிருந்துகந் தினிதருள் பெருமானார்
மறைக னோதுவர் வருபுனல் வலஞ்சுழி யிடமகிழ்ந் தருங்கானத்
தறைக முல்சிலம் பார்க்கநின் றாடிய வற்புத மறியோமே

திருநல்லூரில் மீண்டும் வந்து அணைந்து வணங்கி மகிழ்ந்த
திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவலஞ்சுழியில் எழுந்தருள்வதை அறிந்த
அத்தலத்து மெய்யன்பர்கள் எதிர் கொண்டனர் . சூழ்ந்தனர் , அச்சுழல்
வெண்மதியை வெண்மேகக் கூட்டம் சூழ்ந்த காட்சிபோலிருந்தது . கலந்த
அன்பர்கள் தொழு தெழுந்தனர் . கவுணியர் தலைவர் கும்பிட்டுக்கொண்டே திரு
வலஞ்சுழிக் கோபுரத்தை இறைஞ்சிக் கோயிலுள் புகுந்தார் . புக்க அப்பெரியோர்
சிவபிரானை வினவும் பொருளுடையதாகப் பாடியது ஊனமில்லாத இசையுடன்
விளக்கிய இத்திருப்பதிகம் .

Tiruvachagam

திருவாசகம்-அதிசயப் பத்து (Manikavasagar)

வைப்பு மாடென்று மாணிக்கத் தொளியென்று

மனத்திடை உருகாதே

செப்பு நேர்முலை மடவர லியர்தங்கள்

திறத்திடை நைவேனை

ஒப்பி லாதன உவமனி லிறந்தன

ஒண்மலர்த் திருப்பாதத்

தப்பன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய

அதிசயங் கண்டாமே.

முத்தி இலக்கணம்

`செத்திலாப் பத்து' முதலிய மூன்று பத்துக்களும், இவ்வுலக வாழ்க்கையினின்றும் நீங்கி இறைவன் திருவடி கூடுதற்கண் அடிகளுக்கு இருந்த விரைவு கூறுதலாகவே அமைந்தன. இனி அப்பால் வரும் புணர்ச்சிப் பத்து முதலிய மூன்று பத்துக்களும் அன்ன. அவற்றது இடைக்கண் தம்மை இறைவன் ஆண்டுகொண்ட கருணைத் திறத்தை வியந்து கூறும் இதனை வைத்துக் கோத்தனர் முன்னோர். அவலச் சுவையே ஒருங்கு வாராது, வியப்புச் சுவை இடை மிடைந்து வருதல் நன்று என்னும் கருத்தினால் என்க. `முத்தி இலக்கணம்' என்பது, இதற்கு முன்னோர் உரைத்த குறிப்பு. இதற்கு, `இறைவன் முத்தியை வழங்கிய முறைமை' எனப் பொருள் கூறுக. `முத்தி' என்றது முத்தி நிலையை. இது திருப்பெருந்துறையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இஃது அறுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது.

Ramana Sannidhi Murai

386. மாவை வென்றகண் மடவரலியர் செயு(ம்)

மயலிடை வீழ்ந்தேனைச்
சேவை யூர்தரு தெய்வசி காமணி
செழும்பரை இடன்ஓங்கும்
தேவி யாத்திகழ் செஞ்சடை வேங்கடன்
சிவபெரு மான்என்தன்
ஆவி ஆண்டுதன் அடியரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே.

1

387. வணங்கு மாதவர் மாடுசென்று அணைகிலேன்

வளமலர் பறித்தேத்தேன்
உணங்கி மாதர்மாட்டு உழன்றுஎழு நரகுற
உளம் ஒருப்படுவேனைப்
பிணங்கு வார்மதி பேதுற அவர்உளம்
பிறங்குவேங் கடப்பெம்மான்
அணங்க ஆண்டுதன் அடியரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே.

2

388. தன்ப தத்துனைச் சார்பறி யாதுபொய்ச்

ஜகத்திடை தடுமாறித்
துன்ப வார்கலி தோய்ந்தவி தாவிடு
சொல்லெழு தொனிகேட்டுப்
புன்புலம்புரி புழுத்தலை நாயையும்
போதவேங் கடநாதன்
அன்பின் ஆண்டுதன் அடியரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே.

3

389. தாள தாமரை தலைப்படு மாறுநல்

தவம்செயாது அவம்செய்து
நீள வண்கழல் நீங்குறு வேன்தனை
நீதியா வனச்சொல்லி
மீள வேங்கட வித்தக வேதியன்
தன்மலர் விரைத்தாளுக்கு
ஆள னாத்தனது அடியரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே.

4

390. உய்தல் ஓர்ந்திடேன் ஓர்ந்தவ ரொடும்படேன்

உயிர்உயங் குறநாளும்
பைதல் ஆற்றிநான் பாழ்உடற்கு உழைத்துவீண்
பழிபட வாழ்ந்தேனைச்
செய்த நல்வினை இன்னதென்று அறிகிலேன்
சேர்ந்துவேங் கடதேவன்
ஐதின் ஆண்டுதன் அடியரில் கூட்டிய

அதிசயம் கண்டாமே.

5

391. நடுக்கண் நின்றதன் நாண்மலர்ப் பதத்திடை
நாட்டமற்று யான்என்று
பொடுக்கெ னப்புறம் போந்துஉழல் புலையனைப்
போதவேங் கடநாதன்
ஒடுக்கி ஊன்மயல் உடங்குசெற்று உயிர்தனது
உள்ஒளி உருவாய்நன்று
அடுக்க ஆண்டுதன் அடியாரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே.

6

392. போற்று தற்குஅரும் புன்புலைப் பொதிச்சுமை
பொருள்ளனப் புலம்புற்றுக்
கூற்று வாய்ப்பட மதிசுலை உற்றுநான்
குதுகலம் கொளுவேனை
ஏற்று வண்பத இன்அழு தத்துவம்
ஈந்துவேங் கடநாதன்
ஆற்ற ஆண்டுதன் அடியாரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே.

7

393. ஓர்க்கும் உள்உணர்வு ஓட்டையாய் ஆருயிர்க்கு
உறுதியை மறந்தேபோய்
ஊக்க மோடுதன் உறுகழற்கு உளம்பரிந்து
ஒழுகுரு மடமீக்கர்
முர்க்க னேற்கும்அம் முனிவர வேங்கட
முர்த்திதன் அருளின்பேர்
ஆக்கம் ஈந்துதன் அடியாரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே.

8

394. சொப்ப னம்மகிழ் சூதனை வேங்கடன்
துறவிகள் இதயத்தே
எய்ப்பி டத்துஉலப் பில்லதொர் வைப்பென
இருப்பவன் தனக்குத்தான்
ஒப்பனன் அன்றி மற்று ஒருவரை இல்லவன்
உயிர்த்தொகைக்கு ஒருங்குஅம்மை
அப்பன் ஆண்டுதன் அடியாரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே.

9

395. ந(ம்)மவன் என்ன இந்நாயினை வேங்கட
நாயகன் இறையோரும்
அமய நோக்குறும் அம்பல வாணன்நல்
அருள்கொடுஅந் தணனாகி
இமய ஒண்பிடி யிடம்கரந்து ஒளிர்ந்தர
எழுந்துதன் அடிநீழல்
அமர ஆண்டுதன் அடியாரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே.

10

மா-மாவடு போன்ற, மாடு-பக்கம், அணங்க ஆண்டு-பொருந்த ஆட்கொண்டு, துன்ப
ஆர்கலி-துன்பக்கடல், அவிதாவிடல்- “சரணம்; காப்பாற்று” என்று அலறுதல்.

தாள தாமரை- திருவடியாகிய தாமரை, பைதல் ஆற்றி-துன்பம் மிக்க காரியங்களைச் செய்வது, ஐதின்
ஆண்டு-அழகுற ஆண்டு.

திருச்சிற்றம்பலம்